

Warszawa, dnia 2 listopada 2016 r.

Poz. 1790

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 października 2016 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296 i 1579) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 27 maja 2015 r. o zmianie ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1069),
- 2) ustawą z dnia 11 lutego 2016 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 266),
- 3) ustawą z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 10 października 2016 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 19–21 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203), które stanowią:

„Art. 19. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.^{a)}) w art. 3 w ust. 1 po pkt 1c dodaje się pkt 1d w brzmieniu:

„1d) kontrola produktów wykorzystujących energię wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku w zakresie wymienionym w następujących aktach delegowanych:

- a) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1059/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 1),
- b) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1060/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla urządzeń chłodniczych dla gospodarstw domowych (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 17),
- c) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1061/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla pralek dla gospodarstw domowych (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 47),

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 153, poz. 903.

- d) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 626/2011 z dnia 4 maja 2011 r. uzupełniającym dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla klimatyzatorów (Dz. Urz. UE L 178 z 06.07.2011, str. 1);”

Art. 20. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.^{b)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 199 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Prezes UKE, jako organ kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203), jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów wykorzystujących energię, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64).”;

- 2) w art. 200:

- a) w ust. 1 po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 199 ust. 1b, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;”;

- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 5, 6, 6a i 7, dotyczą urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej.”;

- c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do pobierania i badania próbek produktów, o których mowa w art. 199 ust. 1b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy, o której mowa w ust. 4, oraz akty delegowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 199 ust. 1b.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) odnośnik do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

- 1) dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006, str. 64);
- 2) art. 3 ust. 1 lit. c oraz art. 9 dyrektywy 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1).”;

- 2) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi działania informacyjno-edukacyjne o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię w rozumieniu ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203).”;

- 2) odnośnika nr 1 oraz art. 5 ustawy z dnia 27 maja 2015 r. o zmianie ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1069), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa służy wykonaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.).”

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

^{b)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1499 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i 587, Nr 134, poz. 779, Nr 153, poz. 903, Nr 171, poz. 1016, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1390 oraz z 2012 r. poz. 908.

- 3) art. 41 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 266), który stanowi:

„Art. 41. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 15 i art. 26, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 3 pkt 2, w zakresie art. 12b pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r.;
- 3) art. 3 pkt 2, w zakresie art. 12b pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r.”;

- 4) odnośnika nr 1 oraz art. 133 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (Dz. Urz. UE L 170 z 30.06.2009, str. 1, z późn. zm.);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/53/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych i uchylającą dyrektywę 94/25/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 90);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1);
- 5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/29/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 45);
- 6) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79);
- 7) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/31/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wag nieautomatycznych (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 107);
- 8) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/32/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku przyrządów pomiarowych (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 149, z późn. zm.);
- 9) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 251);
- 10) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 309);
- 11) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 357);
- 12) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającą dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62);
- 13) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/68/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku urządzeń ciśnieniowych (Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 164).”

„Art. 133. Ustawa wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 102 pkt 1 lit. c w zakresie art. 1 ust. 2 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 22 lipca 2016 r.;
- 2) art. 105 pkt 4–8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 3) art. 107 pkt 15 w zakresie art. 158a, który wchodzi w życie z dniem 12 czerwca 2018 r.”.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 12 października 2016 r. (poz. 1790)

USTAWA

z dnia 14 września 2012 r.

o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) obowiązki w zakresie informowania o zużyciu energii oraz innych podstawowych zasobów przez produkty wykorzystujące energię lub wpływie tych produktów na zużycie energii;
- 2) zasady organizacji i działania systemu kontroli wykonywania obowiązków w zakresie informowania, o którym mowa w pkt 1;
- 3)³⁾ zasady przeprowadzania kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 106/2008”.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do produktów wykorzystujących energię, dla których wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart określają akty Komisji Europejskiej wydane na podstawie kompetencji delegowanych przez Parlament Europejski i Radę, zwane dalej „aktami delegowanymi”.

2.⁴⁾ Minister właściwy do spraw energii ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz aktów delegowanych.

2a.⁵⁾ Przepisy ustawy stosuje się także do urządzeń biurowych, dla których wymagania dotyczące efektywności energetycznej i ich znakowania określa umowa między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str. 7), zwana dalej „umową”.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) produktów używanych;
- 2) środków przewozu osób lub rzeczy;
- 3) tabliczek znamionowych lub ich odpowiedników umieszczanych ze względów bezpieczeństwa na produktach wykorzystujących energię;
- 4) urządzeń i instalacji oraz obiektów związanych z obronnością lub bezpieczeństwem państwa, stanowiących integralne części systemów techniki wojskowej lub uzbrojenia, ratowniczo-gaśniczych oraz ochrony granic, lub stosowanych w więziennictwie, należących do jednostek, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.⁶⁾).

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1).

²⁾ Tytuł ustawy w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 maja 2015 r. o zmianie ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1069), która weszła w życie z dniem 14 sierpnia 2015 r.

³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 25 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 266), która weszła w życie z dniem 17 marca 2016 r.

⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662, z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893, 1960 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 266, 831, 925, 1052 i 1165.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dostawca – producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela lub importera w Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który wprowadza do obrotu w tych państwach produkt wykorzystujący energię lub oddaje go do użytku na terytorium tych państw; w przypadku braku producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela lub importera, za dostawcę uznaje się także osobę fizyczną lub osobę prawną, która wprowadza do obrotu w tych państwach produkt wykorzystujący energię lub oddaje go do użytku na terytorium tych państw;
- 2) dystrybutor – osobę fizyczną lub osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która sprzedaje, wynajmuje, oferuje w sprzedaży ratalnej, lub wystawia do sprzedaży produkt wykorzystujący energię, po jego wprowadzeniu do obrotu;
- 3) etykieta – nalepkę lub tabliczkę zawierającą informacje o klasie efektywności energetycznej oraz innych podstawowych zasobach zużywanych przez produkt wykorzystujący energię;
- 4) inne podstawowe zasoby – wodę, chemikalia lub inne substancje zużywane przez produkt wykorzystujący energię podczas jego używania;
- 5)⁷⁾ karta – tabelę zawierającą informacje techniczne dotyczące produktu wykorzystującego energię, zgodnie z wymaganiami określonymi w aktach delegowanych;
- 6) klasa efektywności energetycznej – oznaczenie literowe zamieszczone na etykiecie, informujące o zużyciu energii przez produkt wykorzystujący energię lub o wpływie tego produktu na zużycie energii;
- 7) oddawanie do użytku – pierwsze użycie produktu wykorzystującego energię, który nie został wprowadzony do obrotu na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodne z przeznaczeniem;
- 8) produkt wykorzystujący energię – produkt zużywający energię lub mający wpływ na jej zużycie podczas jego używania wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, łącznie z częściami, które mają być do niego wbudowane, które to części są wprowadzane do obrotu, lub oddawane do użytku użytkownikom końcowym, jako części osobne, których oddziaływanie na środowisko może być oceniane oddzielnie;
- 9) wprowadzenie do obrotu – udostępnienie produktu wykorzystującego energię po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w celu jego używania, lub dystrybucji, nieodpłatnie albo za opłatą, niezależnie od sposobu jego sprzedaży.

Rozdział 2

Obowiązki w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię lub wpływie tych produktów na zużycie energii oraz innych podstawowych zasobów

Art. 4. 1. Dostawca jest obowiązany do:

- 1)⁸⁾ dołączenia do produktu wykorzystującego energię, wprowadzanego do obrotu lub oddawanego do użytku, etykiety sporządzonej w języku polskim;
- 2)⁸⁾ dołączenia karty sporządzonej w języku polskim do broszur lub innej dokumentacji dostarczanej z produktem wykorzystującym energię;
- 3) umieszczenia na etykiecie i w karcie danych zgodnych z parametrami technicznymi produktu wykorzystującego energię.

2. Etykieta jest dostarczana dystrybutorowi nieodpłatnie.

3.⁹⁾ Dystrybutor umieszcza na produkcie wykorzystującym energię etykietę w miejscu widocznym oraz udostępnia użytkownikowi końcowemu kartę tego produktu wraz z broszurami lub z inną dokumentacją dostarczaną z tym produktem.

4.⁹⁾ Informacje, jakie należy zamieścić na etykiecie i w karcie, o produkcie wykorzystującym energię podczas jego sprzedaży na odległość lub z wykorzystaniem innych form sprzedaży lub wynajmu określają akty delegowane.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

5.⁹⁾ Akty delegowane określają także sposób informowania użytkowników końcowych korzystających z form sprzedaży lub wynajmu, o których mowa w ust. 4, o produktach wykorzystujących energię, przed ich nabyciem.

6. Umieszczenie na produkcie wykorzystującym energię etykiety oraz dołączenie do niego karty oznacza zgodę dostawcy na upublicznienie informacji zamieszczonych na etykiecie i w karcie.

Art. 5. 1. Dostawca, w celu umożliwienia organom, o których mowa w art. 10 ust. 1, oraz Komisji Europejskiej dokonania oceny rzetelności informacji zamieszczonych na etykiecie i w karcie, jest obowiązany do:

- 1) sporządzenia dokumentacji technicznej produktu wykorzystującego energię umożliwiającej ocenę rzetelności informacji zamieszczonych na etykiecie oraz w karcie;
- 2) przechowywania dokumentacji technicznej produktu wykorzystującego energię, do celów kontrolnych, przez okres 5 lat od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza produktu wykorzystującego energię, którego dokumentacja ta dotyczy.

2. Dokumentacja techniczna produktu wykorzystującego energię zawiera w szczególności:

- 1) opis tego produktu;
- 2) wyniki przeprowadzonych badań, o ile są istotne;
- 3) wyniki testów, o ile są dostępne, w tym testów przeprowadzanych przez notyfikowane jednostki w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności.

3. Dostawca udostępnia dokumentację techniczną produktu wykorzystującego energię na żądanie organów, o których mowa w art. 10 ust. 1, oraz Komisji Europejskiej, w terminie 10 dni od dnia zgłoszenia żądania.

Art. 6. 1. Zakazuje się:

- 1) (uchylony)¹⁰⁾
- 2) umieszczania na produkcie wykorzystującym energię etykiet, znaków, symboli lub napisów, które mogą wprowadzić w błąd użytkowników końcowych o zużyciu energii przez ten produkt lub wpływie tego produktu na zużycie energii lub innych podstawowych zasobów;
- 3) posługiwania się etykietą w sposób nieuprawniony.

2. Przez posługiwanie się etykietą w sposób nieuprawniony rozumie się posługiwanie się etykietą w sposób inny niż określony w ustawie i aktach delegowanych.

Art. 7. 1. W przypadku gdy dostawca lub dystrybutor reklamuje produkt wykorzystujący energię, w szczególności w postaci reklamy prasowej, elektronicznej, w programach radiowych lub telewizyjnych, lub w innych środkach komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2016 r. poz. 1030 i 1579), i zamieszcza w tej reklamie informacje o cenie tego produktu lub zużyciu przez niego energii, jest obowiązany zamieścić także informację o klasie efektywności energetycznej tego produktu.

2. Przez reklamowanie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się informowanie o produkcie wykorzystującym energię lub zachęcanie do jego nabywania, mające na celu zwiększenie sprzedaży tego produktu.

Art. 8.⁴⁾ Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, po wydaniu przez Komisję Europejską wymagań dotyczących dokumentacji technicznej, etykiety oraz karty, dla danego rodzaju produktu wykorzystującego energię, szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji technicznej, treści i wzoru etykiety, a także treści karty dla danego rodzaju produktu wykorzystującego energię, mając na uwadze rzetelne dostarczanie informacji o tym produkcie.

Rozdział 3

Kontrola wykonywania obowiązków w zakresie informowania o zużyciu energii oraz innych podstawowych zasobów przez produkty wykorzystujące energię

Art. 9. 1. W celu przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku produktów wykorzystujących energię:

- 1) do których nie dołączono etykiety i karty, oraz dla których nie sporządzono dokumentacji technicznej,
- 2) na których umieszczono etykiety i karty zawierające dane niezgodne z parametrami technicznymi tych produktów – tworzy się system kontroli produktów wykorzystujących energię, zwany dalej „systemem kontroli”.

¹⁰⁾ Przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Do zadań systemu kontroli należy kontrolowanie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 4, art. 5 i art. 7 ust. 1, oraz przestrzegania zakazów, o których mowa w art. 6.

Art. 10. 1. System kontroli tworzą wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwani dalej „organami kontrolującymi”.

2. Organy kontrolujące:

- 1) przedstawiają Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK”:
 - a) w zakresie działania wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej – okresowe plany pracy sporządzone na podstawie planów kontroli, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 4,
 - b)¹¹⁾ w zakresie działania Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE” – okresowe plany kontroli produktów wykorzystujących energię wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku;
- 2) informują Prezesa UOKiK o wynikach przeprowadzonych kontroli;
- 3) sporządzają i przekazują Prezesowi UOKiK roczne sprawozdania z przeprowadzonych kontroli do dnia 31 marca roku następnego.

3. Prezes UOKiK może zgłaszać uwagi do planów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b.

Art. 11. 1. Prezes UOKiK jest organem monitorującym system kontroli.

2. Do zadań Prezesa UOKiK należy:

- 1) monitorowanie stosowania przepisów dotyczących informowania o zużyciu energii oraz innych podstawowych zasobów przez produkty wykorzystujące energię;
- 2) współpraca z organami kontrolującymi;
- 3) gromadzenie informacji o wynikach kontroli produktów wykorzystujących energię;
- 4) przygotowywanie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059), okresowych planów kontroli przeprowadzanych przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej.

3. Prezes UOKiK na podstawie wyników monitorowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, sporządza co cztery lata sprawozdanie z wykonania obowiązków określonych w ustawie i przekazuje je Komisji Europejskiej w terminie do dnia 30 czerwca roku, w którym sprawozdanie to sporządzono.

Art. 12. Kontrola może być prowadzona u dostawcy lub dystrybutora, zwanych dalej „kontrolowanymi”.

Art. 13. 1.¹²⁾ Do prowadzenia kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 ust. 1 i 3, art. 65–71 oraz art. 73 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579).

2. Do pobierania i badania próbek produktów wykorzystujących energię stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej oraz akty delegowane.

3. Do czynności kontrolnych oraz badań przeprowadzanych podczas wykonywania czynności kontrolnych stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych, a także o ochronie danych osobowych.

Art. 14. 1. W przypadku stwierdzenia niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4, art. 5 lub art. 7 ust. 1, lub nieprzestrzegania zakazów, o których mowa w art. 6, organ kontrolujący może zwrócić się do kontrolowanego o:

- 1) usunięcie niezgodności lub
- 2) wstrzymanie sprzedaży produktu wykorzystującego energię, lub
- 3) wycofanie produktu wykorzystującego energię z obrotu lub z użytku, lub
- 4) wstrzymanie się z udostępnianiem produktu wykorzystującego energię, lub
- 5) zaprzestanie reklamowania produktu wykorzystującego energię

– oraz przedstawienie dowodów podjętych działań w terminie określonym przez organ kontrolujący.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 118 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542), która weszła w życie z dniem 20 kwietnia 2016 r.

2. Jeżeli kontrolowany nie przedstawi dowodów podjętych działań, w terminie ustalonym przez organ kontrolujący lub w wyniku kontroli stwierdzono, że działania takie nie zostały podjęte, organ kontrolujący może wydać decyzję:

- 1) nakazującą dystrybutorowi wstrzymanie sprzedaży produktów wykorzystujących energię,
- 2) nakazującą dostawcy wycofanie z obrotu lub użytku produktu wykorzystującego energię,
- 3) zakazującą udostępniania produktu wykorzystującego energię,
- 4) zakazującą reklamowania produktu wykorzystującego energię

– w terminie określonym przez organ kontrolujący.

3. Organ kontrolujący może przeprowadzić kontrolę w celu ustalenia, czy kontrolowany wykonał decyzję, o której mowa w ust. 2.

Art. 15. 1. Organ kontrolujący informuje Prezesa UOKiK o wydanych decyzjach, o których mowa w art. 14 ust. 2.

2. Prezes UOKiK niezwłocznie informuje Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o decyzji wydanej przez organ kontrolujący, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Art. 16. 1. W przypadku stwierdzenia, że produkt wykorzystujący energię nie spełnia wymagań określonych w etykiecie lub w karcie, opłaty za badania, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub 3, ponosi dostawca.

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, organ kontrolujący ustala, w drodze decyzji, na podstawie kosztów poniesionych w związku z badaniami produktu wykorzystującego energię.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 3a¹³⁾

Kontrola realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych

Art. 16a. 1. Kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych przeprowadza Prezes UKE u uczestnika programu w rozumieniu art. 3 lit. b rozporządzenia (WE) nr 106/2008, zwanego dalej „uczestnikiem programu”.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu prawidłowości posługiwania się przez uczestnika programu wspólnym logo w rozumieniu art. 3 lit. a rozporządzenia (WE) nr 106/2008, zgodnie z wymaganiami określonymi w umowie.

Art. 16b. 1. Kontrola, o której mowa w art. 16a ust. 1, jest przeprowadzana przez osoby upoważnione przez Prezesa UKE.

2. Osobom upoważnionym przez Prezesa UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:

- 1) wstępu do obiektów oraz pomieszczeń uczestnika programu;
- 2) dostępu do urządzeń biurowych, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;
- 3) czasowego zajęcia urządzenia biurowego w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełnienia przez to urządzenie wymagań określonych w umowie.

3. Czasowe zajęcie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, następuje nieodpłatnie.

4. Z kontroli sporządza się protokół podpisany przez osobę przeprowadzającą kontrolę. Protokół podpisuje także uczestnik programu, u którego przeprowadzono kontrolę, lub osoba przez niego upoważniona.

Art. 16c. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 16a ust. 1, stwierdzono, że uczestnik programu nie wypełnia zobowiązań wynikających z umowy, Prezes UKE wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa uczestnika programu do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień.

2. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień następuje w terminie do 30 dni od dnia doręczenia uczestnikowi programu zaleceń pokontrolnych.

¹³⁾ Rozdział dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

3. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia uczestnikowi programu zaleceń pokontrolnych nie zostaną usunięte nieprawidłowości lub udzielone wyjaśnienia okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, oraz może:

- 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować uczestnik programu w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 2) określić termin, w którym nieprawidłowości mają być usunięte.

4. Prezes UKE informuje niezwłocznie Komisję Europejską o wydanych zaleceniach pokontrolnych oraz decyzji, o której mowa w ust. 3.

Art. 16d. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie biurowe nie spełnia wymagań określonych w umowie, za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, pobiera się opłaty.

2. Opłatę za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, ponosi uczestnik programu, którego urządzenie biurowe nie spełnia wymagań określonych w umowie.

3. Wysokość opłaty za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, ustala Prezes UKE na podstawie uzasadnionych kosztów tych badań, z uwzględnieniem rodzaju badanego urządzenia biurowego oraz zakresu przeprowadzonych badań.

4. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

5. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie biurowe spełnia wymagania określone w umowie, opłaty za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, ponosi Skarb Państwa.

6. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 4

Kary pieniężne

Art. 17. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 4 oraz w art. 5;
- 2) nie przestrzega zakazu, o którym mowa w art. 6;
- 3) uniemożliwia lub utrudnia organowi kontrolującemu przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 12;
- 4) nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 2, w terminie określonym przez organ kontrolujący.

2.¹⁴⁾ W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kara pieniężna wynosi od jednokrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3.¹⁴⁾ W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2.

4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, organ kontrolujący.

5. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, ustala się, uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

6. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

7. Należności pieniężne z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

8. Egzekucja kary pieniężnej następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji należności pieniężnych.

9. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹⁵⁾).

Art. 18. Właściwość miejscową organu kontrolującego w sprawach, o których mowa w art. 14 ust. 2 i w art. 17, ustala się według miejsca przeprowadzenia kontroli.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228 i 1579.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 19–21. (pominięte)¹⁶⁾

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 22. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań z zakresu kontroli i monitorowania systemu kontroli, na lata 2013–2022 wynosi 51 208 tys. zł, z tym że w roku:

- 1) 2013 – 5639 tys. zł;
- 2) 2014 – 4843 tys. zł;
- 3) 2015 – 4893 tys. zł;
- 4) 2016 – 4946 tys. zł;
- 5) 2017 – 5000 tys. zł;
- 6) 2018 – 5057 tys. zł;
- 7) 2019 – 5115 tys. zł;
- 8) 2020 – 5175 tys. zł;
- 9) 2021 – 5238 tys. zł;
- 10) 2022 – 5302 tys. zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, na dany rok budżetowy, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach kontroli sprawowanej przez organy kontrolujące.

3. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest odpowiednio Prezes UOKiK lub Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest odpowiednio Prezes UOKiK lub Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 23. Wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart dla urządzeń wykorzystujących energię, określone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w przepisach wydanych na podstawie art. 52 ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne zachowują moc do dnia wejścia w życie aktu delegowanego.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia¹⁷⁾.

¹⁶⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

¹⁷⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 31 października 2012 r.